

Istentisztelet 2021. február 28.

„Jézust szeretnénk látni“

Fohász: *Áldjad, lelkem, az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét! Áldjad, lelkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled! Ő megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet, megváltja életedet a sírtól, szeretettel és irgalommal koronáz meg. Betölti javaival életedet, megújul ifjúságod, mint a sasé. **Ámen** (Zs 103,1-5)*

Kezdő ének: 103. zsoltár 1-2. verse: *Áldjad Lelkemet, Uradat, Istenedet...*

Fennálló ének: 154. fohász: *Úr Jézus, mely igen drága a te igédnek világa...*

Fő ének: 261. dicséret: *Kegyelmes Isten, kinek kezében életemet adtam...*

Fohász: A mi segítségünk és istentiszteletünk megszentelése jöjjön az Úrtól, aki Atya, Fiú, Szentlélek, teljes Szentháromság, egy örök Isten. **Ámen**

Lekció: János ev. 11,54-57 12,20-26

Jézus tehát nem járt többé nyilvánosan a zsidók között, hanem elment onnan a pusztához közeli vidékre, egy Efraim nevű városba, és ott maradt tanítványaival. [55](#) Közeledett a zsidók páskaünnepé, és vidékről sokan felmentek Jeruzsálembe az ünnep előtt, hogy megtisztuljanak. [56](#) Keresték Jézust, és a templomban megállva így tanakodtak egymás között: Mit gondoltok, lehet, hogy el sem jön az ünnepre? [57](#) A főpapok és a farizeusok pedig már kiadták a parancsot, hogy ha valaki megtudja, hol van, jelentse be, hogy elfoghassák.

[20](#) Néhány görög is volt azok között, akik felmentek az ünnepre, hogy imádják az Istent. [21](#) Ezek odamentek Fülöphöz, aki a galileai Bétsaidából való volt, és ezzel a kéréssel fordultak hozzá: Uram, Jézust szeretnénk látni. [22](#) Fülöp elment, és szólt Andrásnak, András és Fülöp elment, és szólt Jézusnak. [23](#) Jézus így válaszolt nekik: Eljött az óra, hogy megdicsőíttessék az Emberfia. [24](#) Bizony, bizony, mondom nektek: ha a földbe vetett búzaszem nem hal meg, egymaga marad; de ha meghal, sokszoros termést hoz. [25](#) Aki szereti az életét, elveszti; aki pedig gyűlöli az életét e világon, örök életre őrzi meg azt. [26](#) Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen; és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám is; és ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya.

Imádkozzunk:

*Kegyelmes Istenünk, kinek kezében van életünk, köszönjük, hogy gondunkat viseled, oltalmazol, táplálsz, vezetsz minket. Köszönjük, hogy ha lecsendesedünk és abbahagyjuk a háborgást, zúgolódást, bosszankodást, akkor mély szégyenkezéssel vehetjük számba szereteted sok ajándékát. És felfakad szívünkéből a köszönet és hála, mert tudjuk, hogy méltatlanok vagyunk minden jótéteményedre. Ezért járulunk Eléd most is hálaadással, de ugyanakkor alázattal és bűnbánattal is vakságunk, mulasztásaink miatt, hogy kezed nyomát oly sokszor nem látjuk meg életünkben, hangodat nem halljuk és hívásodat nem követjük. És így nem engedjük, hogy formálj minket, alakíts a krisztusi mintára. Bocsásd meg, hogy sokszor adunk okot Neked a keményebb eszközök használatára, hogy velünk kapcsolatos tervedet megvalósíthasd a javunkra. Segíts, kérünk, hogy készek legyünk meglátni és elfogadni mindazt, amit szeretnél elvégezni a szívünkben. Segíts, hogy meghalljuk és helyesen értsük minket megszólító üzenetedet. Hallgass meg az Úr Jézusért. **Ámen***

Igehirdetés előtti ének: 475. dicséret 2. verse – *Keressetek buzgón és megtaláltok...*

Igehirdetés János ev. 12,21: „Jézust szeretnénk látni“

Kedves Testvéreim!

Nagyon lényeges kérdést hoz elénk a mai igénk: Miért keresi, miért akarja valaki látni Jézust? Mi váltja ki benne ezt a vágyat, illetve mi a szándéka, mit akar vele elérni? A Jerikóban élő Zákeusról olvassuk, hogy *szerette volna látni, hogy ki az a Jézus* (Lk 19,3). Biztosan mást gondoltak erről azok, akik ismerték őt, és másképp élte meg ezt Zákeus. Végül nemcsak láthatta, de találkozhatott is vele, házába fogadhatta, amitől az egész élete gyökeresen megváltozott. Mert bizony akkor van igazi értelme ennek a váagnak, ha a folytatásba belefér az a találkozás is, aminek során Jézus szabadon cselekedhet az életünkben – javunkra és másoknak is áldására.

Jézust kereső, utána vágyakozó emberekről hallottunk ma is. Különböző csoportokhoz tartoznak, más-más szándék hajtja őket. Vannak **zsidó** zarándokok, akik keresik, mert hallottak Róla, azt is hallották, hogy feltámasztotta Lázárt. Ismereteik alapján feltételezik, hogy itt kell lennie a páskaünnepen, amelyre maguk is érkeztek vidékről. Ott kérdezősködnék a Jeruzsálemben özönlő sokaságban. Vajon eljön-e? Hol van? Lehet, hogy el sem jön? Lehet, hogy csalódnak? És – miért keresik?

Vannak mások, akik kopók módjára keresik Őt. Nagy apparátussal szaglászhatnak utána, szétküldik a hírhordóikat, várják a tőlük beérkező információkat, mert már rég elhatározták, meg is erősítették, hogy végeznek Vele. A **főpapok és farizeusok** rég *„kiadták a parancsot, hogy ha valaki megtudja, hol van, jelentse be, hogy elfoghassák”*.

Még egy csoportot látunk. Ők is zarándokok, akik Jeruzsálemben érkeztek az ünnepre. **Néhány görög** – írja János, azaz akik görögül beszélő zsidók vagy prozeliták (zsidó hitre tért pogányok) lehettek, és *„eljöttek, hogy imádják az Istent.”* Ők az igazi keresők. Kicsit emlékeztetnek engem a babiloni bölcsekre, akiket pont ez a szándék vezetett Jézushoz: *„eljöttünk, hogy imádjuk Őt”* (Mt 2,2). Hasonlóképpen gondolok az etióp kincstárnokra is, aki *„Jeruzsálemben járt az Istent imádni”* (ApCsel 8,27) Ezeket a görögöket kívülállóként kezelik, akik nem helyből jöttek, ők pedig Isten után vágnak! És eleven bennük az érdeklődés Jézus iránt, mert hallottak Róla. Nekik nem elég, hogy hallottak, látni is szeretnék, megismerni Őt. S milyen érdekes, a megfelelő embert szólítják meg: egy tanítványt (Fülöp), aki szól a másoknak (András), azok ketten pedig tovább *„intézkednek”*: szólnak Jézusnak Milyen jól érzékelik ezek az emberek, hogy a tanítvány útmutatás lehet a Mesterhez. Végül is ez a tanítványok dolga: útjelző táblának, világító lámpásnak lenni és Jézusra mutatni. Olyan érdekes ez a láncolat, annyi minden van benne. Jézus pedig nemcsak fogadja őket és szóba áll velük, hanem kijelenti, feltárja előttük küldetését.

Mert akik Őt keresik, azok elől nem rejtőzik el. Akik Őt keresik, ígéretük van arra, hogy megtalálják. Aki Őt kérdezik, megkapják, megértik a választ. Azonban az az érdekes, hogy az evangélista nem jegyezte fel, mi is volt a görögök kérdése vagy

kérése? Mit mondtak, milyen kérdést tettek fel Jézusnak, mi hajtotta őket oda Hozzá? Ennél fontosabb azonban, hogy a választ viszont leírta. Mert nem annyira az emberi szó a fontos, hanem az Ő szava. Nemcsak a kérdésre, problémára tudunk következtetni belőle, hanem számunkra is irányadó Jézus válasza. Az evangélista a lényegre koncentrált. Mert az Úr Jézus válasza egy alapvető kijelentés arról, hogy kicsoda Ő, de kijelentés ez a küldetéséről, a közelgő eseményekről is.

„Jézus így válaszolt nekik: Eljött az óra, hogy megdicsőíttessék az Emberfia.” Ő az Emberfia. És valaminek eljött az ideje: hogy Jézus megdicsőíttessék. Éppen ezt megelőzően történt meg Jeruzsálemben való bevonulása szamárháton. Ott ujjongott és hozsannázott a tömeg (Jn 12,12-19). Mintha igazolása lenne ez a messiási váradalmaknak: tényleg Ő az a király, akit olyan rég várnak. Talán a görögök kérdése is erre vonatkozhatott... De Jézus világossá teszi, mit ért az alatt, hogy megdicsőül, ill. *megdicsőíttetik*. Nem azt, amit ők vagy mi értünk. Nem földi dicsőséget és hatalomátvételt vagy uralommegszilárdítást, hanem halált, s majd a halál által életet. Úgy kezdi szemléltetni közelgő halálát, hogy rámutat, mi történik a földbe vetett búzaszemmel: *„Bizony, bizony, mondom nektek: ha a földbe vetett búzaszem nem hal meg, egymaga marad; de ha meghal, sokszoros termést hoz.”*

A nyomatékosító *„bizony, bizony”* után nem egyéb következik, mint hogy bejelenti, Ő a halála által szerez életet, mint ahogyan a búzaszemnek is el kell halnia ahhoz, hogy belőle új élet fakadjon, termés legyen. Mert ára van a termésnek, ára van az életnek. Jézus pedig nem sajnálja a legmagasabb árat odaadni értünk. Ahogyan majd felemeltetik Jézus a keresztre, úgy végzi el ott megváltásunkat és szerez nekünk életet. Aki ezen az úton járt Vele, maga is részese lehetett annak a csodának, hogy Ő érte érdemes mindent odaadni, mert – és ezt Jézus mondja: *„Aki meg akarja menteni az életét, elveszti azt, aki pedig elveszti az életét én értem, megtalálja azt.”* (Mt 16,25) Ebben a megvilágításban érthetjük az ókori Tertullianus gyakran idézett kijelentését is a mártírokkal kapcsolatban: *A keresztyének vére magvetés, minél többet szórnak szét belőle, annál bőségesebb termést hoz.* Jézus halála pedig örök életet, üdvösséget szerzett.

Visszatérve a görögökre, akik Jézust keresték, nem tudjuk, mit kérhettek vagy kérdezhettek Tőle. De azt tudjuk, hogy Ő válaszában életbevágóan fontos dolgokat jelentett ki nekik. Vagyis, lehet, hogy nem azt kapták, amit kértek, vártak vagy szerettek volna, de azt kapták, amire a legnagyobb szükségük volt. Hiszen ennek a kijelentésnek a fényében érthették meg a legnagyobb titkot: a kivégzés, a golgotai kereszthalál titkát. Azt, hogy mindez értük is történt – Jézus halála árán életet szerzett és kínál mindenkinek, aki elfogadja.

Kedves Testvéreim! Azért észrevehetjük, hogy amikor az Úr Jézus ezekről szól, ez egyúttal meghívás is követésre. Mert a követés, Hozzá tartozás által lehet ez az élet a miénk. Őt követni azt jelenti, hogy az életem számára Ő a meghatározó, Ő az igazodási pont. Azt az utat, azt az értékrendet fogadom el, amire Ő példát adott. Úgy ragyog fel előttem az örök élet értéke, hogy nem leszek a világ nyújtotta élet

értékeinek a rabja. Mivel az Ő szeretete ejtette foglyul a szívemet, semmi sem drága számomra, hogy Őt megnyerjem.

Az Úr Jézus tehát meghívást tesz közzé a Vele való életre. És eközben nem árul zsákbamacskát, világosan kimondja, feltárja előttük, mire számíthatnak, mi vár rájuk, ha Őt követik: „Aki szereti az életét, elveszti; aki pedig gyűlöli az életét e világon, örök életre őrzi meg azt. Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen; és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgálóm is; és ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya.” Vele járni Őt szolgálni nem jelent földi dicsőséget. Ha ez valahol mégis jelentkezik, félő, hogy ez inkább kísértés, amit el kell hárítani. Ahogyan az Ő megdicsőíttetése sem földi síkon történt. De ahogyan Jézus engedelmisségében gyönyörködött az Atya, úgy becsüli meg mindazokat, akik Neki szolgálnak. Ennél nagyobb kitüntetés pedig nem létezik.

Kedves Testvéreim! Nem tudjuk, mi lett ennek a találkozásnak a folytatása az említett görögök életében. De azt tudjuk, hogy Jézus nem utasította el őket, és sokkal többet is eléjük tárt, mint amit reméltek. Mit kezdtek vele, mivé lett ez az életükben. az már rajtuk múlt, az ő felelősségük. Valahogy így van ez velünk is. Alapvető kérdésekre próbáljunk meg válaszolni, önmagunk számára is tisztázni: Miért keressük Jézust?... Mit várunk Tőle?... Mit kezdünk azzal, amit megértettünk?...

Ne maradjunk meg annyinál, hogy szeretnénk Őt látni, ne akarjunk csak szemlélődők, szimpatizánsok, érdeklődők maradni, hanem figyeljünk Rá. Ő egy járható utat tár elénk – meghív, hogy kövessük. Ez az út az életre visz, az örök életre, mégpedig drága áron, az Ő halála árán. A követés során láthatjuk Őt igazán, élhetjük át, hogy kicsoda Ő. *Ámen*

Imádkozzunk:

Úr Jézus Krisztus, köszönjük, hogy még nyelvünkön sincs a szó, te már érted, ismered szívünk minden rezdülését. Jobban tudod, mire van szükségünk, mint mi magunk, s mielőtt rádöbbenhettünk volna elveszett voltunkra, már elvégezted szabadításunkat, vállaltad a búzaszem sorsot, hogy nekünk életet szerezz. Ne engedd, hogy megálljunk a látásnál, érdeklődésnél, találkozás élményénél és ne jussunk el a követésig! Hadd tudjunk élni a lehetőséggel, hogy hívsz, és olyan megbecsülést ígérsz, amit ez a világ nem adhat.

Könyörgünk mindazokért, akik próbák, betegség, gyász és fájdalom, elválás és búcsúzás között keresik a vigaszt, erőt. Légy azokkal, akik terhek alatt roskadozva végzik szolgálatukat közöttünk és értünk, és erősítsd őket. Találd meg a Téged keresőket, emeld fel a csüggedőket, adj józanságot és felelősséget a vezetőknek, népednek pedig imádkozó, szelíd, reményteljes várakozást és helytállást a harcokban, hogy ne káromoltassék miattunk a Te neved a világban. Hadd legyen életünk Előtted való hódolás és Rólad szóló igaz bizonyosságtétel. *Ámen*

Mi Atyánk...

Áldás: *Bizony így szól az Úr az Izráel házához: Engem keressetek, és éltek! Ámen (Ámós 5,4)*

Záró ének: 464. dicséret – *Jöjj, Királyom, Jézusom, szívem, íme, megnyitom...*